

Att undersöka och sanera förorenade områden

Utgångspunkter

Syftet med efterbehandling är att minska risken för hälsa och miljö och minska mängderna och halterna av metaller och naturfrämmande ämnen i miljön.

Naturvårdsverkets utgångspunkter för efterbehandling är:

- Bedömning av miljö- och hälsorisker vid förorenade områden bör göras i såväl ett kort som långt tidsperspektiv (100–1000 år).
- Grund- och ytvatten är en naturresurs som i princip alltid är skyddsvärd.
- Spridning av föroreningar från ett förorenat område bör inte innebära vare sig en höjning av bakgrundshalter eller utsläppsmängder som långsiktigt riskerar att försämra kvaliteten på ytvatten- och grundvattenresurser.
- Sediment- och vattenmiljöer bör skyddas så att inga störningar uppkommer på det akvatiska ekosystemet och så att särskilt skyddsvärda värdefulla arter värnas.
- Markmiljön bör skyddas så att ekosystemets funktioner kan upprätthållas i den omfattning som behövs för den planerade markanvändningen.
- Lika skyddsnivåer bör eftersträvas inom ett område som totalt sett har samma typ av markanvändning, exempelvis ett bostadsområde.
- Exponering från ett förorenat område bör inte ensam stå för hela den exponering som är tolerabel för människa.

Processen

Den generella processen för efterbehandling, enligt Naturvårdsverkets vägledning, omfattar nedanstående nio steg.

- Formulera övergripande mål för åtgärden
- Undersöka
- Bedöma risker
- Utredda åtgärdsalternativ
- Värdera risker och välja åtgärd
- Sätt mätbara mål
- Förbered åtgärden, krav på åtgärden
- Genomförande
- Uppföljning och dokumentation

Källa: Naturvårdsverkets rapporter 5976, 5977 och 5978